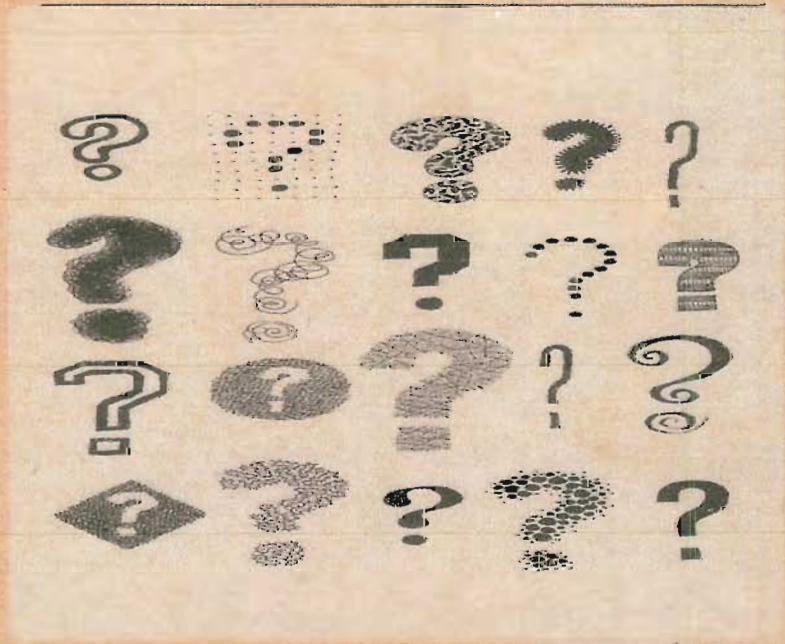

אמא, אני לא מבין.

סנדי קרביץ

CACHET
by DALER ◆ ROWNEY

יום אחד, ילד קטן אמר, "אמא, אני לא
מבין את השואה. את יכולה להסביר את
השואה?"

From: International
Red Cross, Arolsen
West Germany

Lehrer Herr
Arolsen I/Y-050-Schw.
348 Arolsen, d-11, Jul 1979
G.D.R. No. 11

Betreff: Sterbefälle in den ehemaligen Konzentrationslagern
Bezug: Ihr Schreiben vom 8.5.1979

Nachstehend teile ich Ihnen die Zahlen der beurkundeten Sterbefälle in den einzelnen Konzentrationslagern mit:

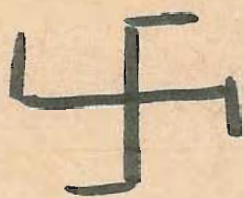
Lager (Concen. Camp)	Stand (Up-dated)	Auszahl (Total Deaths)
Auschwitz	31.12.1977	52.389
Bergen-Belsen	30.09.1973	6.507
Buchenwald	30.09.1973	70.501
Eschau	30.09.1973	17.842
Flossenbürg	30.09.1973	18.259
Groß Rosen	30.09.1973	7.925
Hab.-Hausengasse	30.09.1973	5.570
Saathausen	30.03.1973	77.727
Magdanek	30.09.1973	6.920
Wittelbau	30.09.1973	7.187
Jattweiler	30.09.1973	3.944
Sachsenhausen	30.09.1973	4.781
Abteilung I	31.12.1978	87.112
GESAMT	31.12.1978	105.112

In der Hoffnung, Ihnen weitergeholfen zu haben verbleibe ich
hochachtungsvoll

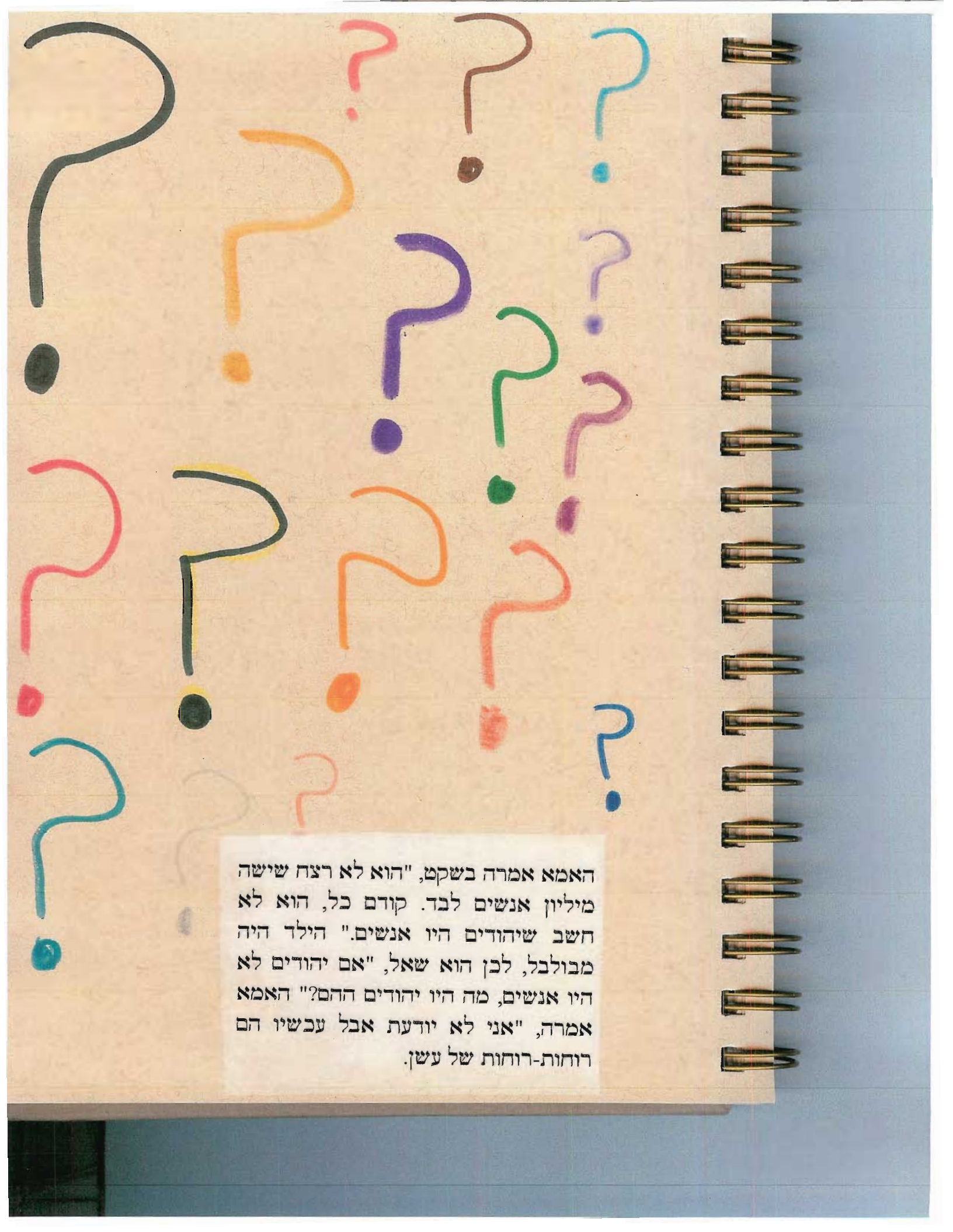
Ständige Vorsitzende und Leiterin
des Zentralarchivs
Arolsen

האמא שלו השיבה, "השואה היא רצח של
שישה מיליון יהודים." הבן שאל, "אמא,
מי רצח את היהודים?"

האמא השיבה, "אדולף היטלר רצח
 שישה מיליון יהודים." הבן שלה חשב
 לרגע ושאל, "איך יכול איש אחד לרצוח
 שישה מיליון אנשים לבד בלי עזרה?"

האמא אמרה בשקט, "הוא לא רצה שישה
מיליון אנשים לבד. קודם כל, הוא לא
חשב שיהודים היו אנשים." הילד היה
מבולבל, לכן הוא שאל, "אם יהודים לא
היו אנשים, מה היו יהודים ההם?" האמא
אמרה, "אני לא יודעת אבל עכשיו הם
רוחות-רוחות של עשן."

הבן היה יותר מבולבל עכשיו ושאל, "הם
רוחות של עשן?" "כן," האמא אמרה
בפשטות. "אמא," אמר הילד הקטן, "אני
לא מבין." "גם אני לא מבינה," אמרה
האמא בעצב.

היתה לילד דמעה בעיניו כשהוא לחש,
"אמא, הם יבואו לכאן? אני מפחד."
האמא הרגישה רע ואמרה לבן הקטן
שלה, "לא, הם לא יבואו לכאן." "טוב,"
אמר הילד, "כי רוחות של עשן מפחידות
אותי." האמא רצתה לנחם את הבן שלה
ואמרה, "הרוחות הן לא הפחד שלנו. הן
רוצות רק להישמע."

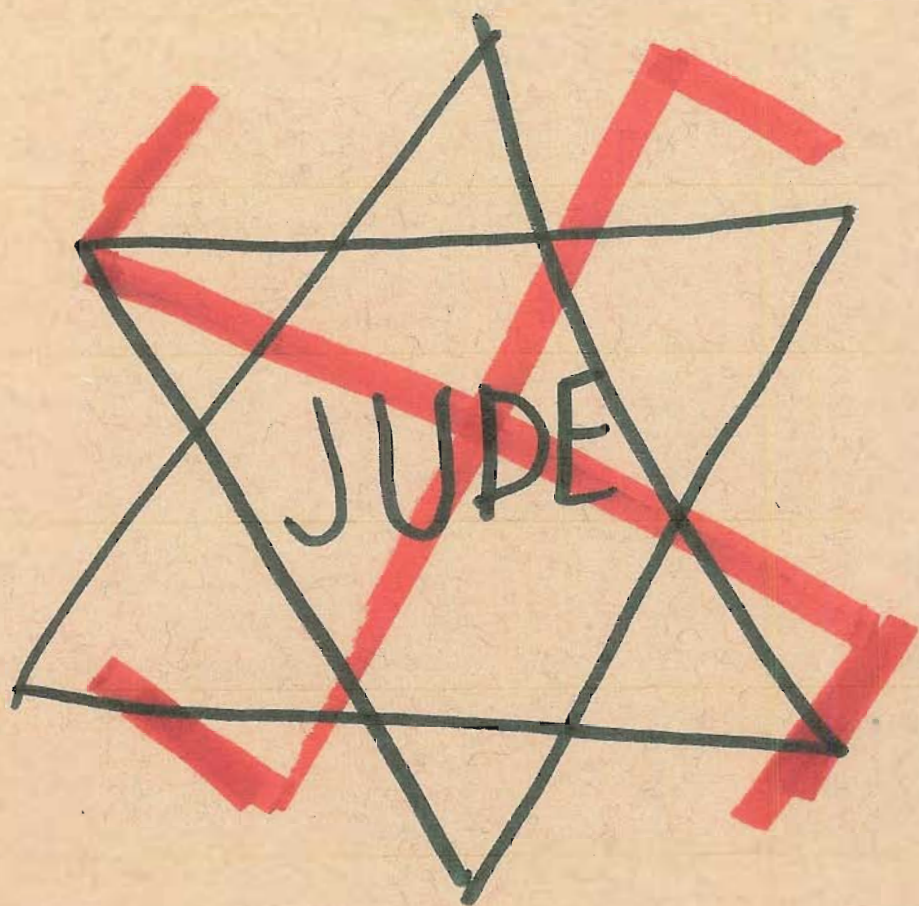
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י

ח ט י

הילד עדיין פחד ושאל, "אמא, מה רוצות
הרוחות של עשן שאנחנו נשמע?" האמא
שלו אמרה, "הן רוצות שאנחנו נשמע את
האמת שלהן." הילד שאל, "מה האמת
שלהן?" "יש הרבה אמיתות וגם הרבה
שקרים," האמא אמרה לבן, שהיה יותר
מבולבל.

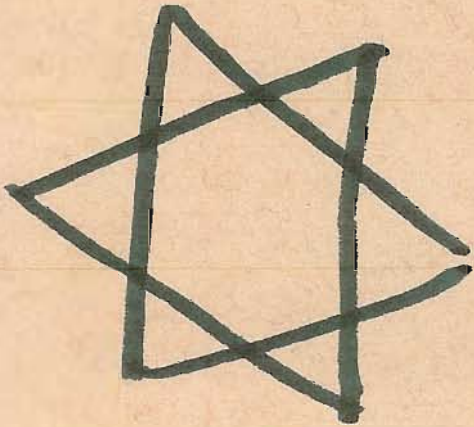
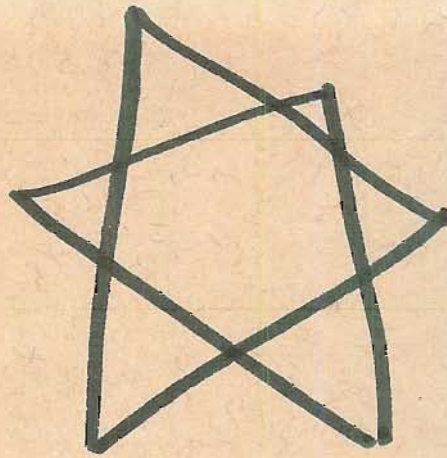

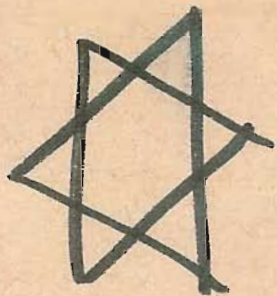
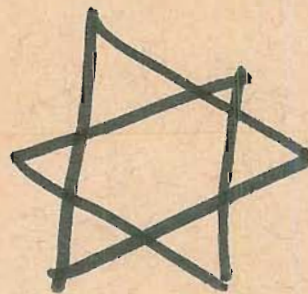
"האמת היא שהיהודים היו בני אדם וגם הנאצים היו בני אדם. השקר שהנאצים אמרו לעצמם והם גם אמרו ליהודים שיהודים הם לא בני אדם," אמרה האמא. הילד הקטן שאל את האמא העייפה שלו, "איך הם עשו את זה?"

"לאט", היא אמרה והמשיכה, "דבר ראשון, הנאצים השתמשו בתעמולה לשכנע את הגרמנים שהיהודים היו רעים. אחר כך, הם התחילו להציב את היהודים בנטאות," האמא הסבירה בזהירות.

הילד הסקרן שאל, "איך סיפרו הנאצים
את השקרים ליהודים?" "לאט. בהתחלה
היהודים הוכרחו ללבוש כוכבים צהובים,"
אמרה האמא לילד.

"אני חושב שכוכבים הם יפים," אמר הילד הקטן. הוא רצה כוכב צהוב על הזקט שלו. הוא רצה לדעת, "למה כוכבים צהובים הם לא דברים טובים?" "כי כשהם לא לבשו את הכוכבים, הנאצים הרגו אותם," אמרה האמא לבן התמים.

"אמא, אני לא מבין," אמר הילד בחוסר
סבלנות. "גם אני לא מבינה," אמרה האמא
בהשלמה.

הילד שאל בהתלהבות מחודשת, "אמא,
מה הדבר הבא שהנאצים עשו?" "הם
התחילו לשים את היהודים על רכבות
ורכזו את היהודים במזרח. הם באו
למתנות ריכוז," אמרה האמא עם קצת
אנרגיה.

"אני אוהב רכבות," אמר הילד. "הרכבות
ההן לא היו טובות. הן הסיעו את היהודים
למחנות ריכוז ולמוות שלהם," אמרה
האמא לבן שלה.

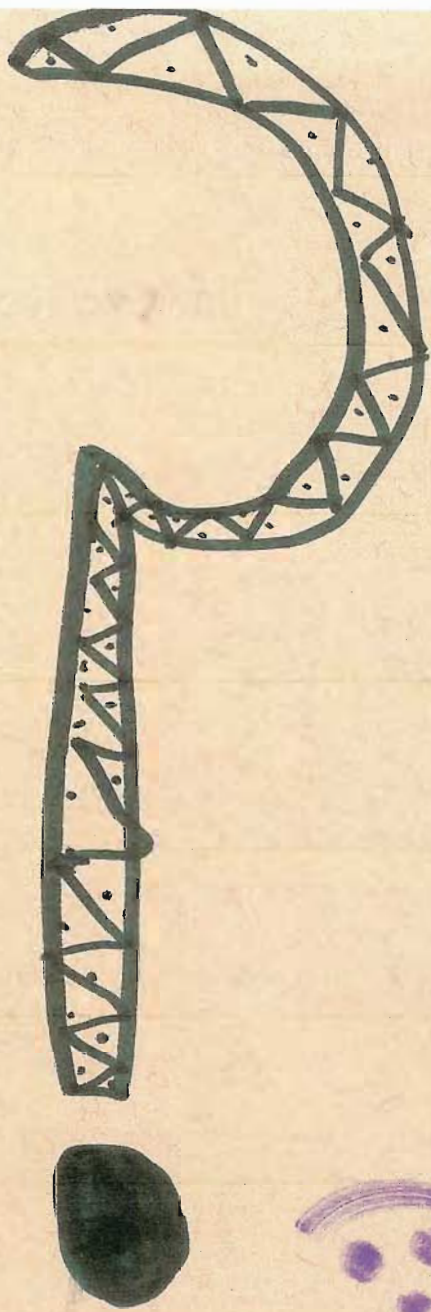

הילד שאל, "למה היהודים לא התפרעו
ועזבו את מחנות הריכוז?" "הם לא
התפרעו ועזבו כי כשהם הגיעו למחנות,
הנאצים עינו אותם והם ידעו שאם יעזבו,
הם ימותו," האמא שלו אמרה.

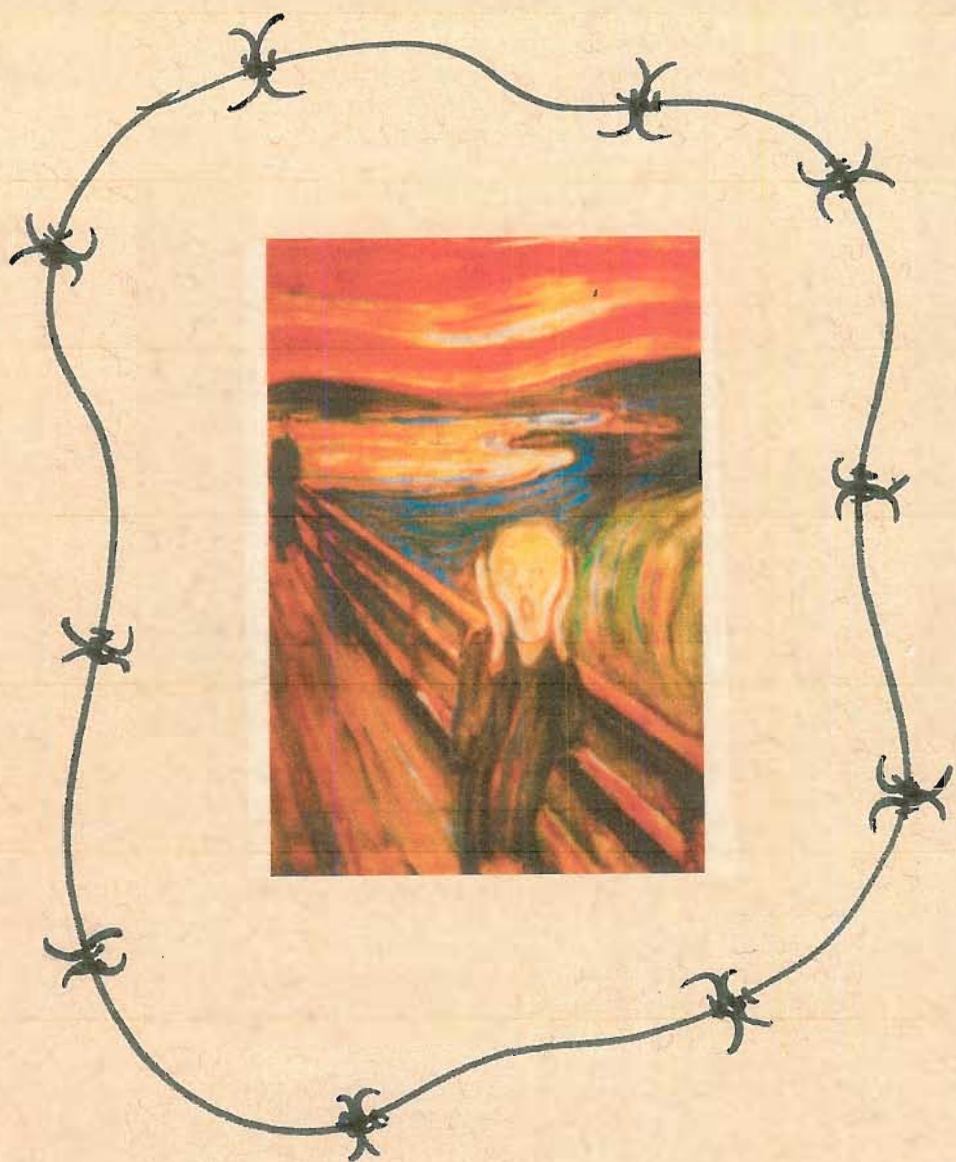

הילד שאל, "למה מישהו לא הציל אותם?" "כי העולם לא יכול להאמין שזאת היתה אפשרות. הדמיון היה האמת ואי נורמליות היתה נורמליות," אמרה האמא בקצת בושה.

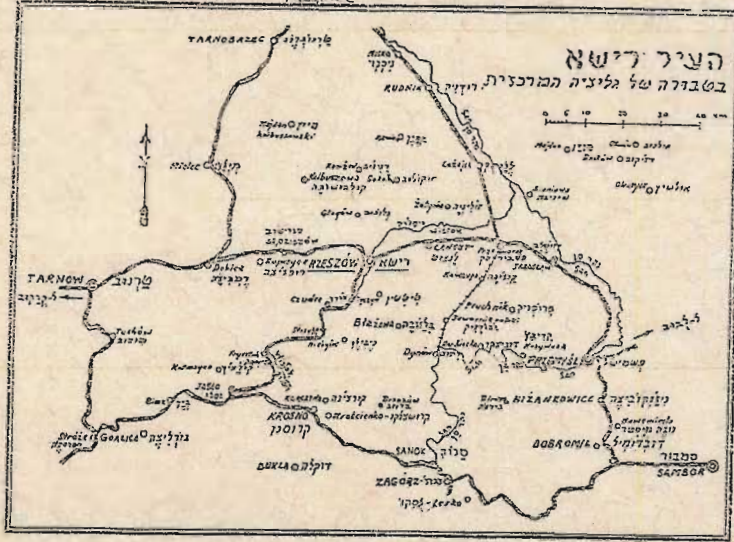

"אמא, אני לא מביין", אמר הילד. " גם אני לא מבינה", אמרה האמא.

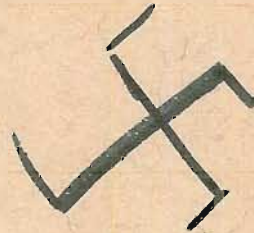
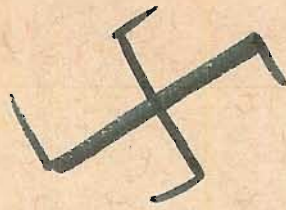
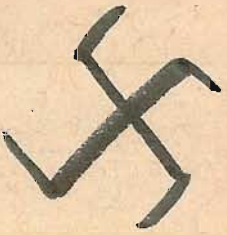

"בסוף, הניצולים היו משוחררים אבל רק בגוף. בזיכרונות שלהם לא הם יכלו אף פעם להיות משוחררים," הסבירה האמא.

Y. B. et al. Mar. 21. 1942

שאל הילד, "זה היה הסוף של היהודים?"
 "לא הסוף של כל היהודים, אבל זה היה
 הסוף של קהילות שגרו באירופה הורות
 על הורות," אמרה האמא.

הילד שאל, "אמא, אנשים מאמינים עכשיו
שדברים כאלה יכולים להיות אפשריים?"
"כן, אבל יש כאלה שאומרים שזאת לא
האמת," אמרה האמא.

Mottakhi Manouchehr
Iran

Manouchehr Mohammadi
Iran

Mahmoud Ahmadijavad
Iran

Mottakhi Manouchehr
Iran

Christian Lindner
Denmark

David Duke
USA

Frédéric Tobin
Australia

Robert Faurisson
France

Peter Topfer
Germany

Richard Krege
Australia

Michelle Renouf
UK

Shiraz Dossa
Canada

הילד שאל, "למה אנשים חושבים שזאת
לא האמת?" האמא השיבה, "חם מאמינים
לשקרנים של הנאצים."

הילד לחש, "אמא, הם יבואו לכאן? אני
מפחד!" האמא אמרה בשקט, "אמרת
שהרוחות של עשן הן לא הפחד שלנו."
הילד לחש, "אני יודע...אני מפחד
שהנאצים יבואו!"

"אמא, לחש הילד בשמחה, " אנתנו בסדר
 כי אנתנו לא יהודים, אבל אני רוצה לעזור
 ליהודים אם הנאצים יבואו לכאן!" " זה
 טוב מאוד, אבל הנאצים רצחו אנשים
 שעזרו ליהודים, " האמא אמרה בשקט.

הילד צעק, "אמא, אני אף פעם לא אוכל
להבין את השואה!" "אני מתפללת שאתה
אף פעם לא תבין את השואה," אמרה
האמא.

אנחנו צע ורעמק
אנחנו צע ורעמק

אני עסא גב'ן !!!

אנחנו עסא גב'נותי

אני עסא גב'נה !

הילד שאל, "למה את מתפללת כך?" "אני מתפללת כך כי להבין השואה אי אפשר, אלא אם כן אתה אדם לא שפוי. אולי רק נאצי יכול להבין את השואה," אמרה האמא לבן שלה.